

כמה עצות מעשיות איך להתרגל לילך בדרך קודש זו שדרכו בה צדיקינו קדושינו זי"ע בכל הדורות ההתבודדות והשיתה בינו ובין קונו

א. ראשית עלינו לדעת שנפשינו ונשמותינו מושרשת מתחת כסא הכבוד ובקרבנו בוערת אש, יש החפצה ומשתוקקת ומתגעגעת להדבק ביצורה וקנה.

ומה שכתוב בשיר השירים, כי עזה כמות אהבה ומים רבים לא יוכלו לכבות האהבה ואמרו חז"ל, היא האהבה שישראל אהבים אביהם שבשמים, כוננת פסוק זה הוא ג"כ עלינו בדור הזה ממש התורה היא נצחית.

ועיי שיתרגל לדרך קודש זו להשיח ולדבר דיבורים ולהוציא בפיו כיסופיו ורצונותיו הטובים לפני הבורא ע"י טתן פדקן לגעגועיו ורצונותיו הטובים הסמונים בתוך תוכיותו, ונשמתו יוצאת לחירות מכבלי הבלי עוה"ז ותאמתו.

ב. אפי' אם אין לו דיבורים עכשיו ולבו כל עמו דבר זה לבד שהוא מתפנה מכל עסקיו ויושב לפני אביו שבשמים ורצונו לדבר אפי' ידבר רק דיבור אחד ירבונו של עולם, עוזרו זה ג"כ חשוב ויקר. כן מובא בספיק. (עיי' ליקוטי מוהר"ן ח"ב כ"ה, ורע קודש להה"ק מרופשי"ן זי"ע פר' וארא).

ובהמשך הזמן יתעוררו רחמי שמים עליו ויתעורר לבו ברגשי קודש ויפתח פיו בדברי טעם ויוכל להשיח כל אשר בלבבו וירגיש מתיקות ועריבות בעבודה קדושה זו.

ג. הסדר מה שמקובל אצל אלו שנהגים בדרך קודש זו, שדבר ראשון עוסקים בדברי שבח והודי' ומודים ומהללים לשמו ית' על כל הטוב והחסד והרחמים לאין שיעור מה שהקב"ה נתן לו ועיי' קצת ישוב הדעת והתבוננות יראה איך שהוא מסובב ככאלו מיני חסדים וישועות וממש בזה לבד אפשר להאריך בדיבורים שעה ארוכה וכמ"ש ואילו פיטו מלא שירה כיום ולשוננו רינה כהמון גליו וכו'.

ד. חשבון הנפש, ופרש בפיו כל מה שזוכר איך שעבר עליו היום מבוקר עד הערב בשכבו ובקומו, בלכתו בדרך בשבתו בביתו איך התפלל, איך למד וכו' וכו' במתינות וכישוב הדעת, ויתחדש ויבקש מחילה.

ה. יבקש רחמים ותחנונים על העתיד שיוכל להתגבר מעתה על יצרו ועל הדגלותיו שלא טובים, ויגביר נפשו ונשמתו על תאותיו ומידותיו, ובהמשך הזמן יראה נפלאות איך שמתחיל להשתפר מידותיו ורצונותיו שער עתה הי' נדמה לו שאי אפשר לשכור חומות ברזל כאלו, ואיך יוכל לשנות טבעו, ופתאום יראה איך לאט לאט מתחיל לראות אור חדש וכמו שאנו מתפללים שתרגילנו בתורתך ועיי' שעוסק בתפילה ע"ז כל יום בקביעות בזה הוא עושה נחיד עצום ליוצרו ובוראו ובוודאי יעזרו להנקות מכל סיג ופגם ויטהר ויתקדש בקדושה עליונה.

ו. והעיקר שבעיקרים לבקש ולהתחנן על השכינה הק' ועל מצב עמינו בני ישראל הנטונים בצרה ובשכי' ולהתבונן בצער השכינה הק' בגלותה כבר אלפים בשנים ולהשתוקק ולהפציד עד מתי עוזך בשכי' מתי תמלוך בציון. וכמה נחלי נהרות דמעות נשפכו כמים מעיני נקיי הדעת בעת התבודדותם בינם לבין קונם בהתחננם עטר כבוד השכינה הק'.

**ומי יוכל לשער עוצם התעוררות רחמי שמים כשהמוני עם ישראל
יתחילו להתנהג בדרך זו וזה יהי נחלת הכלל כקטן וכגדול.**

וכבר כתוב ציון אין חרש להי' מכלל רבעי הדישה, כמ"ש וביקשו את ה' אלקיהם ואת חוד מלכם ובוודאי בוודאי נקרב בזה גאולתנו ופדות נפשינו ויתגלה כבוד מלכותו עלינו בקרוב בקרוב ברחמים וחסדים מרובים אמן.